

Netdropjes

We hebben twee kampioenen

Aan het eind van het seizoen speelden we ons clubtoernooi. Ieder vijf mix of dubbelpartijen van een kwartier. Steeds een andere medespeler en andere tegenspelers.

Ongeveer de helft van de spelers bij BCL deed mee. De titel bij de heren is in handen gekomen van Ronald Groeneweg en bij de dames van Anja Huistra. De laatste jaren hoorden zij al eerder tot de besten. De troetelbeer kwam in handen van Bart van Wees. Zijn boerenslimheid werd pas een dag later duidelijk. Deze voormalige clubkampioen spaarde al zijn krachten voor de volgende dag. De dag van de seizoenafsluiting met wadlopen en barbecue. Bart wist van eerdere ervaringen hoe heftig een wadlooptocht van BCL kan zijn. Met als verzwarende factoren de druk van zijn brede torso op het trekkebenende onderstel. Zijn strategische opofferingen op de vrijdag tijdens het clubtoernooi betaalden zich goed uit. Hij veroverde niet alleen de mooiste prijs en dito aandacht. Ook haalde hij met vlag en wimpel daags na het toernooi de overkant.

De eindrangschikking kun je vinden op onze site.

Seizoenafsluiting op zaterdag 1 juli

Het eindspektakel op 1 juli pakte goed uit. Eerder die week was nog even sprake van afgelasting vanwege de weersvoorspelling. Sommigen leken onder de indruk en kwamen niet opdagen.

De ochtend

De onverschrokkenen reden zaterdagmorgen in alle vroegte vanaf Kardinga naar Lauwersoog om in te schepen op de ms Störtebeker. Na twintig

minuten schroefde die zich vast aan het slik van een zandplaat. Ieder moest een ladder af en plonsde het water in op zoek naar vaste grond. Direct al een nat kruis. Dat begon lekker. Nog zo'n honderd meter waden en vandaar verder over de met plasjes bezaaide zandvlakte. Alle wadgasten waaierden in groepjes uiteen. Onze gids Willem Dijksterhuis voegde de BCL-ers en twee kleinere

groepjes bijeen tot een wadloopcluster. Op weg naar de overkant. Eerst in gesloten formatie maar allengs viel het plukje mensen uiteen in een langgerekt smaldeel. Een kop van doorlopers, een

lijf van keuvelaars en bedachtzame stappers en een staart van moedige doorzetters. De sliert slingerde van west naar oost en weer terug. Soms wind tegen en soms mee. Op zoek naar de best doorwaadbare plek in de geul die overgestoken moest worden. Rechtdoor lopen was er niet bij. Een paar keer nevelde het lichte motregen. Het werd nauwelijks gevoeld. De voetzolen kregen meer te verduren. De goedkope gympen van de wadlopers gaven na een paar uren minder mee. De zandslierten die wadpieren uitpoepen waren door wind en golfslag veranderd in harde bobbeltjes. Die begonnen de lopers meer en meer te voelen. Tegen de tijd dat ze hier last van kregen was de geul gepasseerd en liepen ze al aan de wadkant van Schiermonnikoog.

De middag

Met het vooruitzicht van die eindstreep verdween de ervaring van harde bulten en zere voetzolen. Gedachten aan een mooie tocht verdrongen de pijntjes. Terug aan de wal een gebakken visje. De gedachten gingen alweer uit naar de avondsessie met al die andere heerlijke hapjes en drankjes die een barbecue zo gezellig maken.

De avond

Het organiserende comité had de riante achtertuin van Cindy veranderd in een lustoord. Voor een paar euro p.p. konden BCL-ers aanschuiven. Picknicktafels volgestapeld. Na 't startsein van Johan vloog ieder richting Jan om de eerste worsten te pikken van de barbecue. Knapperige korst, goed gaar. Vele hapjes volgden. Geanimeerde praat; soms zelfs gesprekken die ergens over gingen. En zoals gebruikelijk: drank met mate. Alhoewel..., naarmate het donkerde, laaiden de vlammen hoger op en kende de gezelligheid geen tijd.

Het seizoen zit er op. In september gaan we weer verder. Eerst naar Ameland - weer over dat wad maar nu met de boot heen en terug - voor een trainingsweekend. Daarna starten we met ons drieënveertigste seizoen.